

8 πῶς ἔδονοῖς ποτὶ τὴν ἕδονα κωλύει· χεῖροσ
τῶσδε ^{κα} δαλφωτήσας· θεωεῖ σχολάσας·
ὑπὸ τῶν ἐν πολυῶν ἄγωνισώμεθα, ἵνα πα
θῶν ἐλευθέρω ^{θῶ} μὲν· ὑπὸ δὲ τῶν θῶ δότῃ,
ἵνα γνώσεσθε ἀξίω θῶ μὲν· ἀθανασί ψυχῆ,
ἀπάθια καὶ γνώσις· καὶ τυχ' ἀμήχαν' τῆ
δυναμῆς δαλέου τῆ· **Δαλφωτῆ** τὸ σῶμα
ποτὶ κωλύει τὴν ἕδονα· καὶ ἀπάλαζον αὐτῆ
τῆ μεχθηεῖ δαλέ· **Ελευθέρου** παιδείας
ὑπελευθέρω καὶ θῶ, καὶ ἀνάσχε δαλέ· πα
θεσιν ἀκαθάρτοις· **Λύπη** καὶ ἕδονα ἵε πι
θυμῆσιν καὶ φόβοις· σωθεσθε καὶ τῶ νοῦ
τοῖσδε ἀσθητοῖσδε οἰδαίμονες· **Φόβου** καὶ κατῆ
ὑπεθυμῶν· καὶ λύπη καὶ θῶ ἀπαλά κωλύει·
Επιθυμῶσφι, καὶ φρονεῖ φόβου· καὶ ἕδονα
γνώσεσθε, ἀποδιώκετε λύπην· **τὰ τέσσαρα**
ταῦτ' ἀσφαλί ποτὶ ἐχέουσιν· τῶ ἐν πολυῶν·
τὰ δότ' ^{τα} καὶ ἀπάλας· καὶ τῶ ἐπηγεῖ·
ἴσθισι τῶ ἐπιθυμῶν, ἐπιράττα καὶ καὶ νόσος·
καί οἱ δὲ αὐτῶν, ὑσυχία καὶ θῶσ ἔρωσ·